

Hans P. Poulsen í Sandvík 70 ár.

Tann 21. í hesum varð ein væl kendur og avhildin maður í Sandvík, Hans Pauli Poulsen — kanska best kendur sum Hans Pauli hjá Ninna, 70 ár.

Um ein mann, sum Hans Paula er so nógv gott at siga. Hann hevur verið framúr raskur, álitandi og vinsælur maður í allar mátar — hansara partur hevur ikki ligið eftir, har hann hevur verið millum manna. Eingin er hann, sum hevur verið svikin við at heita á Hans Paula, hvar tað so hevur snúð seg um at fara.

Millum annað hevur hann útint mangt roysnisverk. Tað skal tí í hesum sambandi verða sagt frá nøkrum av hansara mætastu verkum. Einaferð hann var í Litlu Dímun saman við nokrum øðrum monnum og fleygaði, bar tað so á, tá ið teir skuldu skjóta bátin frá landi, at ein maður varð hangandi á stokkinum; men so heppin var Hans Pauli, at hann leyp í hitt borið fyrri at fáa bátin aftur á rætt kjøl og tað eydnaðist, men báturin fyltist tó við sjógv. Men Hans Pauli sum ikki var ráðvillur, hevði bundið eina dyllu undir bekkinn á bátinum áðrenn hann varð skotin frá landi, og bleiv báturin oystur tómur við dylluni. Hevði Hans Pauli ikki verið so heppin og ráðfimir, so kann ein teinkja sær, hvussu stóðan hevði verið.

Eina aðru ferð var hann í Nýpuni við veðrum, og ein av monnum sum skuldi bera ein veður upp, steig á ein knadda og var áhalsin; men Hans Pauli, sum var kendur fyrri sitt heppni, greip eftir manninum og fekk í ryggin á honum, annars var deyðin honum visur. Hans Pauli er heiðraður fyrri hesi brøgd. Hetta vóru av sonnum frálíka heppin brøgd at útinna — at bjarga mannalívum.

Hans Pauli hjá Ninna hevur eisini verið av mætastu bakkamonnnum — sum fuglurin — tann bakka hann ikki hevur hættað sær at gingið, hann hevur neyvan verið gingin av manni. Hann hevur soleiðis verið undangongumaður í Osmundarstakki — eitt hendinga ringt bakkapláss at søkja.

Umframt alt hetta, hevur Hans P. verið hendinga maður í fleygingastongini, av bestu gongumonnnum og grótmaður góður. Var tað eina ella aðra staðir at fara, sum t. d. eftir jarðamóður, so varð heitt á Hans Paula, og skjótur var hann til gongu, og ikki vardi tað leiingi til hann stóð aftur á gólvinum.

Eisini kann verða sagt, at mong er tann grundin, hann hevur lagað, eins og hann hevur lagað mangt fjósið og hoyggjhúsið — næstan í hvørjari bygd í Suðuroy.

Um Hans Paulasar lívssøgu er so nógv at siga, tí hon er bæði long og fjølbroytt. Í hjúnarlagnum eigur hann tvey børn.

Plasticmáling

Nú er tíð at mála við

Plasticmáling,

ið øll, bæði lærd og ólærd, kunnu nýta.

Plasticmálingin fæst best í LITFAGRA

Málingavirkið LITFAGRA

Telefonir: 2003 — 1834

GRØNALITUR

Tit, sum ætla at rækja sildagørnini væl, nýtið GRØNALIT, tað gevur dygdina, og garnið fangar væl.

Alt vanligt tilfar til alla máling.

MÁLINGAVIRKIÐ LITFAGRA

TELEFONIR: 2003 — 1834

Monit.

Monit máling er serliga dygdargóð máling, ið hóskar sera væl til okkara veðurlag av tí, at hon tornar serliga skjótt.

Her umframt alt vanligt tilfar til máling.

Málingavirkið LITFAGRA

Telefonir: 2003 — 1834

P. Karbech Mouritsen

7 søgur

er útkomin

Hon fæst
í bókasøluum í Havn og hjá
umboðsmönnum á bygdunum

Føroya Fólkaháskúlafelag

hefur almennan fund á háskúlanum Ólavsokaftan kl. 15.

Sverre Dahl, fornfrøðingur, flytur røðu.

Aftaná almenna fundin verður ársaðalfundur felagsins.

Framsýning av handarbeiði næminganna verður Ólavsokaftan kl. 14—20 og Ólavsokudag kl. 10—20.

Felagsstjórnin.

Nú tygum, Hans Pauli eru komnir til tvey 70 árin, ynski eg tygum heiður og alt gott fyrri tað, eg kenni tygum, og ynski at Guds náðarsól má lýsa á leiðum tygara ta tíð, tygum er lagað at fjakka her millum okkum. Tillukku!

Vinur.

ØLLUM teimum, sum við blómum, kransum og á annan hátt sýnda samkenslu tá ið kæri maður og faðir okkara,

L. W. APOL,

andaðist og varð jarðaður takka vit hjartaliga.

Tjakiena, Eiko, Hanna og Jákup.

Politisk bløð.

Í Dagblaðnum nr. 55 er grein nevnd »Politisk bløð«. Henda grein kemur ikki fólki óvæntað, tí tað er ikki so langt síðan, vit skrivaðu í Sosialinum, at Dimmaletting ikki nakrantíð hevur havt nakað álit á núsitandi landsstýri, sum hon fyrri ein part hevði verið við til at valt. Nú kemur ein sum nevnr seg »sjálvstýrismaður«, eigari av áðurnevndu grein — um hann er sjálvstýrismaður, og vevjur alt um tað sama, hvussu ótrúgv Dimma hevur verið og er júst móti landsstýriliðinum — og tá serliga móti partamanninum — lögmanninum. Alt hetta kemur ivaleyst nú fram av harmi yvir tað vánaliga hjúnarlag, hesir flokkar festu aftaná 8. novbr. seinasta ár.

Eftir hesi grein at døma eru teir nú hugaðir til at taka skilsmissu. Øll mundu ivaleyst hava varhugan av, hvussu hjúnarlagið millum hesar flokkar kom at taka seg út — og hví teir runnu saman, hava vit longu umrøtt. Í hesi grein verður ymist framdrigið, so sum læknastríðið, bumbuna undir tinghúsinum og annað.

Sosialurin var jú tann fyrsti sum byrjaði at skriva um bumbuna av vissari orsök, og síðani brustu tvey bæði saman Dimma og Dagbl., og hetta kom teimum, sum vera man, illa við. Ein kann serliga bíta merki í hesi orð í greinini: Diml. hevur heldur ikki rætt hondina frá síðuni fyrri at verja núverandi lögmann móti álopum frá P. M. Dam.

Tað, at Dimma ikki heldur seg kunna gera seg til láturverju lögmannsins, skuldi ikki verið so ringt at fatað. Megu ikki tvey flestu minnast, at tá ið lögmannsvalið fór fram í 1950, tá var Trygve Samuelsen einasti sambandsmaður ið ikki styðjaði lögmannin Kr. Djurhuus. — Hví hesin sjálvstýrismaður fær slíkt til at detta burtur úr sær, sum tað, at Dimma ikki vil verja lögmannsins framferð og gerðir, man helst vera av stuttskygni.

Eina trúgva verjaluðu hevur tó lögmaður — Føroyat. Løgið er tó mangt, men eitt tað løgnasta er tó tað, at hvørja ferð val av lögmanni og landsstýri skal vera, tá hava teir ella tvey hug at friggja hvørt til annað, men so skjótt tær beistagerðir eru av — so aftur at berjast og klórast. Hetta kemur alt av tí, at teir eru ikki førir fyrri at stjórna landi okkara, og tí hvørja ferð nakað serligt er a vási, sum krevur dugnaskap fyrri at bliva loyst, ja, so byrja tvey at bitast og klórast og skjóta skyldina hvør uppá annan. Men ikki ber tað til at stjórna okkara landi við slíkum smáligum barnafjanti. Tá hesin »sjálvstýrismaður« heldur, at sambandsflokkurin skal haldast burtur frá landsstýrisarbeiðinum í framtíðini, so haldi eg, at tað hevði verið Føroya fólki til stóran bata, um tvey kundu hildið báðar núverandi landsstýrisflokkarnar uttanfyri — ikki bert landsstýrisarbeiði — men eisini uttanfyri Føroya lögting. Lige børn leger bedst.

D. J. Sørensen.